

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

Capvt XVII. Etiam alias terras bonis, & laborem non fugientibus, bonas
esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](#)

stis patriæ, quæ est terra viuentium, terra benedicta, terra promissionis, terra sancta & Sanctorum. Hæc aut ignorantes simplier, aut dissimulantes audacter, vt Tertullianus loquitur, Conditorem traducunt, quasi homines è Paradiso transuenias, omnes ad Caucasum relegârit.

C A P V T XVII.

Etiam alias terras bonis, & labore non fugientibus bonas esse.

§. I.

*Sapientissime factum esse, ut non omnia sint
in uno loco.*

Esse ita, vti diximus, indubitate fatebuntur, quicunq; diuinis litteris credunt. Sed obijcent, Non esse omnem terram sanctam, neq; omnem posse, ab ea felicitate, vocari sanctam: Ut igitur, inter hirundinem & lusciniam, ita & inter terram & terram discrimen magnum interuenire. Aliter enim vitamina Tibure, aliter in Sardinia agitari. Saxos esse, plurimis in locis, agros; arida prata, solum sterile; paludosos campos; arenosæ regiones; irrito labore in cautibus seminari. Et ibi quoque, vbi pinguis est gleba,

nihil sponte prouenire. Denique omnem messis ipem sudoribus irrigandam. Nimirum omnis querela, aut impatiens est, aut stuporata. Stupidæ enim mentis est, omnia ab uno loco exigere. Alibi Ceres, alibi Bacchus; alibi panis, vinum alibi quærendum est. Neq; spicas de vinea vellere, neque ubi seminatum est triticum, racemationem facere oportet. *Numquid colligunt de spinis unas, aut de tribulis fisus?* Alia alibi felicius proueniunt, vt commercijs sit locus, & caussa humanæ societatis. Nemo foris emeret, si omnia domi nascerentur. Et, vt videas, omnia prodesse, ipsa etiam saxa aliunde aduehuntur. Tu alteri pannum mittis, vt corpus vestiat; alter tibi columnas mittit, quibus domum fulcias. Sic tibi lana, illi lapides, immò utraque utriusque profundit. Rusticus è pago lac & butyrum fert in urbem; ex urbe refert instrumenta agriculturæ. Utiliter igitur aliquid deest in uno loco, vt id, quod superest, ad alterum locum exportet, & amicitiam gignat necessitas commeandi.

*Matth. 7.
16.*

§. II.

Terram malam multis utilem & gratam; bonam noxiā fuisse.

Gg 3 At

At hæc sudore constant? &c, vt dicitur,
dij omnia laboribus vendunt? Hoc primus
noster parens nobis meruit, cui dictum est;

Gen. 3.17. *Maledicta terra in opere tuo: in laboribus co-
medes ex ea, cunctis diebus vita tua. Spinas &
tribulos germinabit tibi, & comedes herbam
terrae. In sudore vultus tui vesceris pane. Cul-
pam sequitur poena. Sed poena utilis, quia
labore parca vitam sustentant; immo &
poena leuis, quia multis labor est jucundus,*

Iob. 5. 7. *cum ignavia naturæ aduersetur; & homini
nihil tristius sit, quam otio torpere. Homo
enim nascitur ad laborem, sicut avis ad vola-
tum.*

**S. Hiero-
nym. ep.
13. ad Pau-
linum.** *Quia igitur, vt S. Hieronymus ait,
Nihil sine magno labore vita dedit mortali bus,
& hoc ipsum homini natura suave, vtile-
que facit, & deses cibo indignus censeret,*

**2. Thes-
sal. 3. 10.** *juxta illud: Si quis non velit operari, nec man-
duceat, non solum mirandum non est, si non
sint ubiq; Elysij campi, aut Thessalica Tem-
pe, sed etiam inter diuinæ prouidentiæ be-
neficia numerari potest, si quibusdam Deus
sterilitate loci offert occasionem laboran-
di. Quin & plurimi Sanctorum deliberatis
consilijs, loca aspera, atque inculta ele-
runt; vt ibi virtus tanto securius regnare;
ubi nec terra, nec homines possent luxu-
riare.*

tiare. Sic vixerunt illi, quibus dignus non erat Hebr. 11.
mundus, in solitudinibus errantes, in montibus, 38.

O speluncis, & cauernis terræ. Sic in Ægypto
deserta loca coluerunt discipuli S. Marci
Euangelistæ. Sic eorum posteri & imita-
tores Eremitæ. Sic S. Bruno ab Vgone E-
piscopo Gratianopolitano montes totius
Diœcefis aspertimos, quos Carthusianos
appellant, impetravit habitandos. Nimirū
ad sidera seriò tendentibus aspera in vias
vertuntur. Quemadmodum etiam ad Tar-
tara currentibus via expeditior est, per
pascua pinguia. Plerumq; enim ubi magna
rerum, ibi non parua scelerū est abundan-
tia. *Hinc felix illa Campania*, ait Plinius, *ab Plin. li. 3.*
hoc sinu incipiunt vitiferi colles, & temulentia cap. 5.
nobilis, succo, per omnes terras, inclito, atq;
ut veteres dixeré, summum Liberi patris cum
Cerere certamen. Quid in ista tam beata
regione creuit? Lolium. Ut enim felicitatis
comes solet esse superbia, ita ausa est Ca-
pua cum Campania de principatu certare;
adeò ut Campana arrogantia in prouerbiū
venerit; & ex intoleranda ferocia, teste
Tullio, ad inertissimum ac desidiosissimum *Cic. in*
otiū perducta sit. Nam, neruis vrbis om- *orat. pro*
nibus exactis, vrbs ipsa soluta ac delicijs *Rullo.*

Cic. in
orat. ad
senat.
post redi-
tum.

debilitata est. *Qui locus*, vt ait idem, alio loco, propter ubertatem agrorum, abundatiamq; rerum omnium superbiam & crudelitatem genuisse dicitur. Immò luxuries Annabalem ipsum Capuae corrupti, & exercitu illius effeminauit. Adeò quem non potuit ferrum emollire, quem nulla vis telorum frangere, nec fortissimus hostis quiuit fatigare, succubuit amoenitate terrae superatus. Quamobrem prouide olim monuit

Deuter. 8. legislator ille: *Obserua, & caue, ne quando obliuiscaris Domini Dei tui, & negligas mandata eius atque iudicia, & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie: ne postquam comederas, & satiaris fueris, domos pulchras edificaueris, & habitaueris in eis, habueris q; armata bonum, & onium greges, argenti & auri copiam, eleveritur cor tuum, & non reminiscaris Domini Dei tui.* Itaq; adeò inter mala non est numeranda mala terra, vt etiam beneficium; & terra fœcunditate nobilis, præcipitum virtutis esse possit, induceréque in Dei obliuionem.

§. III.

Bonos è mala terra bonam; malos etiam bona malam facere.

Quanquam nec illud mihi propositum
est,

est, retractare, quod suprà dixi, Paradisum, terram Geſen, & regionem Chanaan, a beneuolente Deo Hebræis esse consignata. Multis Deus dicit, quod Isaac dixit ad Iacob: *Det tibi Deus de rore cæli, & de pingue-
dine terra, abundantiam frumenti & vini.* At Gen. 27.
28. dixit Isaac etiā ad Esau: *in pinguedine terra,
& rore cæli desuper erit benedictio tua.* Parī Ib. v. 39. pacto Deus nunc malis, nunc bonis bona; & non raro etiam bonis & malis malam, largitur terram. Bonā boni vtuntur, mali abutuntur. Ex mala boni bonam faciunt; mali ostendunt se malos. Quo pacto ait Salomon: *Per agrū hominis pigri transiui, & ecce totum repleuerant vrticæ;* quas aratro Prou. 24.
30. contundere debuisset; vt agrum subactum fimoque saturatum in fructum educeret. Sed de stercore boum lapidatus est piger, qui Prou. 10.
5. cùm haberet, vnde agros pingues redderet, maluit inopiam pati. Siquidem *omnis pi-
ger, semper in egestate est.* Ast homo sedu- Prou. 26.
4. lus, in sterili solo, demonstrat, industrias remedium esse sterilitatis. Et, quia, vt Serenus Abbas, apud Cassianum, ait, *Nul-
la virtus sine labore perficitur,* homo sedu- Cassian.
collat. 7.
cap. 6. lus eadēm operâ & virtutem aratro, & a- grū exercet: inde diues, vnde desidiosi ege- statem patiuntur.

Gg 5 §. IV.

§. IV.

Quid labor in terra colenda efficiat, fabula
historijq; docetur.

Rusticus plures liberos, quām nummos habebat. Morti vicinus omnes cōuocauit, eosque circa lectum flentes ita affatus est. Ego, ô mei charissimi, à diuturno labore tandem vocor ad quietem. Ante igitur, quām à vobis in terram abeo, hēreditatem vobis vestram indicabo. Nec verbis multis vtar. Nam in vnica quidem vinea, tamen thesaurum vobis relinquō. Dixit, & vixit. Filij à funere vix regressi, vertere pala cespites, offringere glebā, sarrire terram, & totam adeò vndiq; circumfodere vineam cōperunt, vt thesaurum reperirent. Sed thesaurum quidem non inuenientes, vineā fertilem fecerunt, quæ illis, magni instar thesauri, fuit. Plinius, postquam Manij Curij retulit dictum: *perniciosum intelligi cinem, cui septem jugera non essent satis;* item que postquam addidit: *Hac autem mensura plebei, post exactos reges, assignata est,* hanc quæstionem subjunxit: *Quenam ergo tanta ubertatis causa erat?* & respondet: *Ipsorum tunc manibus Imperatorū colebantur agri) ut fas est credere) gaudente terra vomere laurea-*

Plin. nat.
hist. l. 18.
cap. 3.

to, & triumphali aratore, sine illi eadem curâ
semina tractabant, qua bella, eademq; diligen-
tiâ arua disponebant, qua castra: siue honestis
manibus omnia letius proueniunt, quoniam &
curiosius funt. Serentem inuenierunt dati ho-
zores Serranum, unde cognomen. Aranti qua-
tuor sua jugera in Vaticano, quæ prata Quin-
tia appellantur, Cincinnato viator attulit di-
staturam, & quidem, ut traditur, nudo, ple-
noq; pulueris etiamnum ore. Cui viator, vela
corpus, inquit, ut proferam Senatus populiq;
Romani mandata. Ab his non inuita, nec
indignè ferens, aut surda colebatur tellus.
Immò olim de cultura agri præcipere, prin-
cipale fuit. *Siquidem & reges fecere, Hiero,* Idē ibid.
Philometor, Attalus, Archelans; & duces,
Xenophon, & Pœnus etiam Mago. Quin &
M. Cato, D. Syllanus, M. Varro, qui octo-
gesimum primum vitæ annum agens, de
ea re prodendum putauit. Catonis oracu-
lum est: *In re rustica opera ne parcas.* Qui Idem c. 59
etiam inter prima spectari jubet, ut opera-
riorum copia prope sit. Ut ager sit bene adi-
ficatus & cultus. Nihil enim est damnosius
deserto agro. *Idémque Cato interrogatus, quis*
esset certissimus quæstus, respondit. Si bene pa-
scas. Quis proximus? si mediocriter pascas. In-

ds

Idem c.6. de illa reliqua oracula: Nequam agricolam-
se, quisquis emeret, quod præstare ei fundus pos-
set: Malum patrem familias. quisquis interdiu
faceret quod noctu posset, nisi in tempestate ca-
li. Peiorem, qui, profestis diebus, ageret, quod
feriatis deberet (Nimis hoc Ethnicum præ-
ceptum seruant, quidam Christiani rustici,
sacrum omne lucro postponentes) Pessi-
mum qui sereno die, sub tecto potius opera-
retur, quam in agro.

S. V.

Prodigiosus fructus, in labore C. Furii Cres-
ini ostensus.

Plin. loc.
cit.

Nequeo mihi temperare, quo minus unum
exemplum antiquitatis afferam ex quo intel-
ligi pos sit, apud populum etiam de culturis a-
gendi morem fuisse, qualiter defendi soliti sunt
illi virt. C. Furius Cresinus è seruitute libera-
tus, cum in parvo admodum agello largio-
res multè fructus perciperet, quam ex amplif-
simis vicinitas, in inuidia magna erat, cu
fruges alienas pelliceret beneficijs. Quamobrem
à Sp. Albino curuli, die dicta, metuens damna-
tionem, cum in suffragium tribus oportere-
re, instrumentum rusticum omne in forum
attulit, & adduxit filiam validam, atque (ut
ait Piso) bene curatam ac vestitam, ferramen-

ta egregie facta, graues ligones, vomeres ponderosos, boues saturos. Postea dixit: *Veneficia mea, Quirites, hæc sunt, nec possum vobis ostendere, aut in forum adducere, lucubrations meas, vigiliaq; & sudores. Omnia sententias absolutus itaq; est. Profecto, operâ, non impensâ, cultura constat. Et ideo maiores fertilissimum, in agro, oculum Domini dixerunt.*

§. VI.

Fœcunditas terra, laboribus pronocanda.
 Quæ quia ita sunt, se ipsum de pigritia accusat, qui quis accusat terræ sterilitatem.
 Non Creantis, sed villicantis culpa est, si ager nihil parit. Non est dignus metere, qui quis non dignatur seminare. Quid Paradisum exigis, homo, vnde exulas? quid terram, clamas, esse maledictam, qui benedictionem ipse repudias? qui ipse, si vis laborare, potes fœcundam facere? Nonne vides segetem? non intelligis abiecti in arua seminis vberem usuram? Seritur solummodo granum, sine folliculi veste, ait Tertullianus, sine fundamento spica, sine munimento aristæ, sine superbia culmi; exurgit autem copia feneratum, compagine adificatum, ordine structum, cultu minutum, & usquequag; vestitum. Neque hæc experientia est

hodier-

Tertullianus,
lian. lib.
de resurr.
carnis.
c. 12.

hodierna duntaxat. A condito orbe terra
gignit, & non fatigatur; dat, & nō exha-
ritur; expectat aratrum, vt ptæbeat fru-

S. Ambr. Etum. Denique, teste S. Ambrosio, fænera-
1.3. Hexa- tum restituit, quod acceperit, & usurarum ch-
ēm. c. 8. mulo multiplicatum. Homines sape decipiunt,

& ipsa fæneratorem suum sorte defraudant.
Terra fidelis manet. Et, si quando non soluerit;
si fortè aduersata fuerit, frigoris inclemens,
aut nimia siccitas, aut immensa vis imbrum,
alio anno, superioris anni damna compensat.
Ita & quando prouentus spem desituit agrico-
la, nihil terra delinquit; & quando arridet v-
bertas facundæ matris, se partus effundit, ut
nunquam ullum dispendium suo inferat credi-
tori. Nemo itaq; dicat, non esse se in Pa-
læstina; non habitare multos in terra Gessen;
nusquam extare amplius Paradisum.
Palæstina fieret etiam trans Iordanem, si
non deessent, qui vellent Iordanem indu-
cere irrigando; aut gnauâ operâ cultuque
terram Gessen facere. Deniq; multis vnius
jugeris fundus fit Paradisus, qui modico
contenti, ferunt laborem, & metunt bene-
dictionem.

§. VII.

Desidiosis merito deberi terram desidiosam.

Qui

Qui autem citra arationem citráq; se-
mentem, quod aiunt, volunt pingue scere,
meritò esuriunt. Illum terra alit, qui terrā
colit. Nam, vt Socrates dixit : *quemadmo-*
*dum nec mulier sine viro; sic nec bona spes ab g*₃
labore quidquam parit. Viuunt enim homi-
nes multi, contenti ijs, quæ sunt ab alijs
parata, quod pigri est ingenij, & tantùm
fruges consumere nati, ac Dei ope indigni.

Quia, vt Sallustius loquitur, *vbi* *socordia* *atq*₃
ignavia te tradideris, ne quaquam deos implo-
*res: irati infestiq*₃*sunt.* Cum Deo enim ma-
num mouere oportet, qui non vult desides
nos esse, atque otiosos. *Nimis homo nihil* Plaut.
est, qui piger est. Qua de caussa Anaxarchus Rud.
dicebat, si quis alterum audiret imprecans Stob.
tem sibi manus & pedes inutiles, iratum il- serm. de
li, procul dubio, fore: diuites autem, cùm
te ipsa manus suas pèdesq; faciant inuti-
les, interim ob hoc ipsum se beatos existi-
mare. Nec diuites hoc tantùm agunt, sed
plurimi quoque egeni, qui mendicare ma-
lunt, quām laborare; immò esurire potiūs,
quām opera haud esse parci sua. *Abscondit* Prog. 19;
piger manum sub ascella, nec ad os suum appli-
cate am. Quid ergo sequitur? *propter frigus* Prog. 20;
Piger arare noluit; mendicabit ergo estate, &

Stob:
serm. 108.

Sallust,
in Cati-
lin.

Plaut.
Rud.
Stob.
serm. de
otio.

nos

Proui 27. non dabitur ei. Itaque *omnis piger semper in egestate est.* Quod vel Ethnicus agnouit, cuius notum est illud dictum: *Vbi pro labore desidia, pro continentia atq; aequitate libido & superbia inuadunt, fortuna simul cum moribus mutatur.* Quis enim vel hominem eum judicet messe dignum, qui non solum ipse à labore abhorret, sed etiam industriam in alijs detestatur? Qualis fuit ille Sybarita, qui iter faciens, per agros, cùm videret quosdam fodientes, dixit: *Se spectando illos fodientes rupturā capere.* Quid illi contigisset, si ipse sarculum sumpisset in manus? non ruptus modò, verùm etiam diruptus fuisse, mediúsq; crepuisset. Quis talibus terram mollem precaretur? quis agrum fæcundum optaret? Si enim ab omnibus, Tullio judice, cōtemnuntur hi, qui nec sibi, nec alijs profundunt in quibus, ut dicitur, nullus labor, nulla industria, nulla cura est; cur Deus desidiosis bona vltro cogatur suppeditare? Cessat terra, quia ipsi cessant. Non igitur illi agrorum, sed agri illorū inertia imitantur. Itaq; penes illos culpa est, penes quos est cauſa sterilitatis. Non vbiq; frumentum, vbique tamen terra fert emolumen; etiam ibi, vbi montosa est, nam metal-

**Sallust.
in Catil.**

**Athen.
lib. 12.**

**Cic. in
Offic.**

metalla fert; aut, si neque ista, saxa præbet,
quæ pretijs venduntur, in statuas, aut co-
lumnas elaboranda. Deniq; in id varia est
terra, vt alibi materiam suppeditet ædific-
andi, alibi medicinas subministret, alibi
jumentis pabulum, alibi hominibus cibum
pariat, ac ipsa hac varietate delectet.

§. VIII.

*Ob tot terra beneficia, gratitudinem no-
stram exigi.*

Hac de cauſa D: Basilius docens, quo- S. Basil.
orat. 9.
cunq; oculos quis circumferat, beneficen-
tiæ fontes semper patentes videre: ad terrā
denique aspiciens, affirms eam hominis
pedes pro fulcimento subire, at fructus
omnes vni tandem homini gignere. Nam
etsi bestia in huius muneris communionem veni-
unt, ait, homini tamen principaliter mensa tel-
luris adornata est. Ideoq; Lyricen Propheta
nouit, dum lyram pulsat, producens, inquit, fa-
num jumentis, & herbam servituti hominum.
Bestiarum genus alit, & hominis famulitum,
quod eorum alimenta, hominis sint honesta-
menta. Idem, in his omnibus plurima Dei
beneficia, ac hominis jucundas utilitates
agnoscens, ait, alio loco: *Si quando latius* Idē Basil.
arridet vita institutū, illam depromamus Da- hom. 5.

H h

uidis

Ps. 115. 12. uidis vocem: Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi? Ex nihilo effect, ut essemus, ac produxit; dono rationis ornant; inuentum artium ad vitam tuendam gratitudo contulit. E terra visceribus alimenta eduxit. In ministerium dedit omnigenū pecus. Propter nos imbres, sol, montana, campestrisq; regio pulchre exculta. Propter nos amnes fluunt; promanant fontium scatebra; mare ad negotiandum naues admittit; è fodinis effodiuntur opes. At quid opus est, hæc persequi? Deus ipse salutis nostræ cauſsa, inter homines conuersatus est; Verbum caro factum est, & habitavit in nobis; sol ipse justitiae medius eorum factus est, qui sedent in tenebris. Vita ipsa venit ad mortem, mortem autem crucis: ob mortuos resurrexit; Spiritus S. charismata distribuit: multiplices coronas promisit; delicias Paradisi, regni cœlestis gloriā; & cetera, quæ numerari non queant. merito ut exclamemus. Quid retribuem⁹ Domino, pro omnibus, quæ retribuit nobis?

CAPVT XVIII.

Varij modi, variæq; cauſſæ, ob quas terrena elementum indolem mutat, & verò, suapte natura immobile, tremit.

§. I.